

bude jistě pojednávat o skupině uhihňaných dívek, které si bezvadně užívají prázdnin. A knížka, jejíž první věta zní: „Gary přivoněl ke kůži své nové baseballové rukavice a netrpělivě vyhlížel, kdy už se konečně objeví jeho nejlepší kamarád Larry,“ bude asi příběhem o skupině propocených kluků, kteří propadli kouzlu nějakého sportu. Podle toho, jestli máte rádi darebnosti, prázdninové radovánky nebo sportovní soutěže, snadno rozpoznáte, kterou knihu si přečíst a kterou naopak odložit.

Tato kniha ovšem začíná větou: „Sourozenci Baudelairovi seděli ve vlaku, špinavým oknem pozorovali ponuru temnotu Konečného lesa a přemýšleli, zda je někdy opustí jejich smůla.“ Měla by vám napovědět, že příběh, který po ní následuje, se bude velmi lišit od vyprávění o Garym, Emily nebo o rodině vykutálených veveřiček. Důvod je prostý: život Violet, Klause a Sunny Baudelairových se totiž velice liší od toho, co prožívá většina ostatních lidí. Hlavní rozdíl spočívá v míře neštěstí, hrůzy

a zoufalství, jež je potkala. Ti tři nemají čas tropit neplechu, protože všude, kam se hnou, je provázejí pohromy a neštěstí. Zábavu nezažili od doby, kdy jejich rodiče uhořeli za strašlivého požáru, a jediná soutěž, v níž by měli jakous takous naději na vítězství, by bylo mistrovství v zoufalství. Je samozřejmě ukrutně nespravedlivé, že sourozence Baudelairovy stíhá tak hrozná nepřízeň osudu, ale takový už je náš příběh. Takže když jsem vám teď prozradil, že první věta našeho příběhu zní: „Sourozenci Baudelairovi seděli ve vlaku, špinavým oknem pozorovali ponuru temnotu Konečného lesa a přemýšleli, zda je někdy opustí jejich smůla,“ máte možnost volby: Jestliže právě netoužíte přečíst si něco velmi tragického a smutného, máte teď poslední možnost tuto knížku odložit, neboť příslovečná smůla sourozenců Baudelairových začíná už v následujícím odstavci.

Sourozenci Baudelairovi seděli ve vlaku, špinavým oknem pozorovali ponuru temnotu